

opusdei.org

Viešpaties Atsimainymas ant Taboro kalno

Rugpjūčio 6 d. švenčiame
Viešpaties Atsimainymo šventę.
Pateikiame keletą tekstų apie
šios šventės kilmę ir maldos
medžiagą.

2025-08-06

Kada atsirado Viešpaties Atsimainymo šventė?

Atsimainymo iškilmė, tikėtina, kilo iš
kasmetinio bazilikos, pastatytos

Taboro kalne šiai paslapčiai pagerbti, pašventinimo minėjimo.

IX a. šventė buvo perkelta į Vakarų, o XI–XII a. pradėta švęsti ir Romoje, Vatikano bazilikoje. Į Romos kalendorių ją įtraukė popiežius Kalikstas III (1457 m.), dėkodamas už krikščionių kariuomenės pergalę prieš turkus Belgrado mūšyje 1456 m. rugpjūčio 6 d.

Ką švenčiame per Viešpaties Atsimainymą?

Krikščioniškuose Rytuose mūsų Dievo ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus Atsimainymas yra viena iš svarbiausių metų švenčių – drauge su Velykomis, Kalėdomis ir Šventojo Kryžiaus išaukštinimu. Ši šventė išreiškia visą žmogaus prigimties dieviškumo per malonę teologiją – prigimties, kuri, apsivilkusi Kristumi, nušvinta Dievo šlovės spindesiu.

Kaip pabrėžiama Romos liturgijos skaitiniuose, esame kviečiami šviesti kartu su Jėzumi: „mes spindėsime savo dvasingu žvilgsniu, tam tikru būdu atnaujintu pačioje savo sielos prigimtyje, pritaikytu pagal Jo paveikslą“[1].

Kartu su Petru, Jokūbu ir Jonu per šią šventę esame kviečiami sutelkti savo žvilgsnį į Jėzų: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš labai džiaugiuosi. Klausykite Jo“[2]. Turime Jo klausytis ir leisti Jo gyvenimui bei mokymui dieviškinti mūsų kasdienybę. Todėl šventasis Chosemarija meldėsi:

„Viešpatie, mes esame čia, pasiruošę išgirsti viską, ką tik nori mums pasakyti. Kalbėk su mumis – mes dėmesingai klausomės Tavo balso. Tavo žodis, giliai įsiskverbiantis į mūsų sielas, tegul uždega mūsų valią, kad ji karštai trokštų Tau paklusti“[3].

Klausydamiesi Viešpaties ir trokšdami su Juo susitapatinti, priimame auką. Jėzus yra perkeičiamas, „kad pašalintų kryžiaus papiktinimą iš savo mokinių širdžių“ [4], kad sustiprintų juos ištverti artėjančios kančios tamsą. Kryžius ir šlovė yra glaudžiai susiję. Rugpjūčio 6-oji, Atsimainymo šventė, liturgiškai susieta su Šventojo Kryžiaus išaukštinimu – tarp šių dviejų švenčių yra keturiasdešimties dienų tarpas, kuris kai kuriose tradicijose sudaro savotišką „antrąją Gavėnią“. Bizantijos Bažnyčioje šis laikas išgyvenamas kaip pasninko ir Kryžiaus kontempliacijos laikotarpis.

José Luis Gutiérrez

Apmąstymas apie Atsimainymo slėpinį

Siūlomos temos:

- Atsimainymas, vilties žinia;
- Rojaus pranašystė;
- Nusileidimas nuo Taboro kalno atsinaujinus.

ŠEŠIOS dienos po to, kai paskelbė savo mokiniams apie savo mirtį ir prisikėlimą, Viešpats paėmė su savimi Petrą, Jokūbą ir Joną „**ir nuvedė juos į aukštą kalną, kur jie buvo vieni. Ir jis pasikeitė jų akyse, jo veidas tapo spindintis kaip saulė, o jo drabužiai balti kaip šviesa**“ (Mt 17, 1–2). Prieš kančią „Jėzus apreiškia savo šlovę apaštalams, kad jie turėtų jėgų susidurti su kryžiaus skandalu ir suprastų, kad reikia pereiti per daugelį vargų, norint patekti į Dievo karalystę“[1]. Taigi Atsimainymo įvykis yra vilties žinia kryžiaus akimirkoms. Kankynės, mažos ir didelės kasdienybės nelaimės yra vartai, vedantys mus lydėti Viešpatį

Jo šlovėje: „Jėzau, matyti Tave, kalbėtis su Tavimi! Ir pasilikti šitaip, kontempliuojant Tave, pasinėrus Tavo grožio begalybėje ir niekada, niekada nesiliauti Tavęs kontempliuoti!“[2].

Gyvenimas yra kelias į dangų. Ir Viešpats mokė apaštalus, kad šiame kelyje kančia nėra tik neišvengiama stotelė, karti duoklė, kurią reikia sumokėti prieš savo valią, bet kad Jėzus pats paėmė kryžių ir iš meilės nešė jį ant savo pečių. Jis atidavė save, nes norėjo. Taip Jis mums parodo, kad tikrasis blogis yra ne tiek patirti nesėkmę, kiek manyti, kad turime ją išgyventi vieni arba bandyti gyventi taip, lyg kryžiaus nebūtų. „Argi ne tiesa, kad vos tik nustoji bijojęs Kryžiaus, to, ką žmonės vadina kryžiumi, ir tavo valia paklūsta Dievo valiai, tu esi laimingas, ir išnyksta visi tavo rūpesčiai, visos tavo fizinės ar moralinės kančios?“[3]. Viltis

pamatyti Jėzų Jo šlovėje, kaip tai padarė apaštalai Perfiguravimo metu, pripildys mus stiprybės, kad galėtume pamatyti Jo veido atspindį kasdienėse sunkumose.

PETRAS, kontempliuodamas Atsimainymo šlovę, kreipėsi į Jėzų su jaudinančiais žodžiais: „Kaip gera mums čia būti! Jei nori, čia pastatysiu tris palapines: vieną Tau, vieną Mozei ir vieną Elijui“ (Mt 17, 4). Apaštalas patyrė rojaus pranašystę, laimę, kuri viršijo jo lūkesčius ir patirtį. Todėl, kaip turbūt būtų padaręs bet kuris iš mūsų, jis norėjo, kad ta akimirka truktų amžinai, kad neišnyktų taip greitai, kaip atsirado, ar taip greitai, kaip išnyksta daugelis kitų džiaugsmų. Bet Kristus to neleido. Jis nepadarė jo dangaus šlovės dalininku, kad jis pabėgtų nuo tikrovės, bet kad turėtų vedlį tamsiomis kančios dienomis. „Jėzaus grožis neatitolina mokinių nuo gyvenimo realybės, bet suteikia jiems

jėgų sekti Juo iki Jeruzalės, iki kryžiaus. Kristaus grožis neatitolina, jis visada veda į priekį, neleidžia pasislėpti“[4].

Ir mes taip pat galime žemėje patirti kai kuriuos rojaus pranašumus, akimirkas, kai ypač stipriai jaučiame Jėzaus buvimą, ypač mylimuose žmonėse. Savo pamaldžiam gyvenime taip pat galime patirti didesnio emocinio pasitenkinimo etapus. Santuokinėje meilėje, šeimoje, nuoširdžioje draugystėje ar troškimuose pagerinti mūsų pasaulį galime pradėti ragauti dalį to šimto kartų daugiau, kurį Dievas mums pažadėjo. Ir normalu, kad, kaip Petras, norime, kad tos aplinkybės išliktų tokios visada arba truktų kuo ilgiau. Tačiau Viešpats leidžia šiuos dangaus pranašumus ne tam, kad juos išlaikytų bet kokia kaina, bet tam, kad mus paskatintų. Tų akimirkų prisiminimas suteiks mums šviesos tamsiomis dienomis ir ves

mus į daug ilgalaikę laimę nei Transfigūracijos: amžinojo gyvenimo šlovę. „Didelė Meilė tavęs laukia Danguje: be išdavysčių, be apgaulių – visa meilė, visas grožis, visa didybė, visa išmintis... Ir be saldumo: ji tave pasotins, bet nesotins“[5].

KAI KURIOS iš svarbiausių Dievo apraiškų įvyko ant kalno viršūnės. Tai matyti iš tokių epizodų kaip sandora, sudaryta su Abraomu ant Morijos kalno, arba Įstatymų lentelių įteikimas Mozei ant Sinajaus kalno. Pats Jėzaus mirtis taip pat įvyko ant kito kalno – Kalvarijos. O Atsimainymo metu evangelistas pažymi, kad apaštalai turėjo užlipti ant Taboro kalno (plg. Mt 17, 1). Šis pakilimas kviečia mus „apmąstyti, kaip svarbu atsiskirti nuo žemiškų dalykų, kad galėtume eiti aukštyn ir kontempliuoti Jėzų. Reikia atidžiai ir maldingai klausytis Kristaus, mylimo Tėvo Sūnaus, ieškoti maldos akimirkų, kurios leidžia nuolankiai ir

džiaugsmingai priimti Dievo
Žodį“[6].

Poilsio metu turime progą atsijungti nuo kasdienio ritmo ir klausytis Jėzaus balso. Atgaivinę kūną ir dvasią, galime gilinti savo santykius su Dievu ir kitais: ramiau ir ramiau melstis, skaityti Evangeliją, daugiau laiko praleisti su šeima ir draugais... Po to galėsime nusileisti nuo kalno „kupini Dievo Dvasios jėgos, kad nuspręstume dėl naujų atsivertimo žingsnių ir nuolat liudytume meilę kaip kasdienio gyvenimo įstatymą. Kristaus buvimo ir Jo žodžio ugnies pakeisti, būsime konkretus Dievo gyvybingos meilės ženklas visiems mūsų broliams“[7].

Šventasis Chosemarija manė, kad tikras poilsis nėra pabėgimas ar laikas, skirtas vien tik pramogoms, bet atsiskyrimas nuo kasdienybės, kad būtų galima „gaivintis, kaupti jėgas, idealus, planus... Trumpai

tariant, tai reiškia pakeisti užsiėmimą, kad paskui galėtum grįžti prie įprastinio darbo su nauju užsidegimu“[8]. Galime prašyti Marijos, kad padėtų mums išgyventi šiuos poilsio akimirkas – tiek ilgesnes, tiek trumpas kasdienybės akimirkas – su troškimu kontempliuoti Jėzų, kaip tai darė apaštalai Atsimainymo metu.

[1] Benediktas XVI, Viešpaties Angelo malda, 2008 m. vasario 17 d.

[2] Šv. Chosemarija, *Šventasis rožinis*, IV šviesos paslaptis.

[3] Šv. Chosemarija, *Kryžiaus kelias*, II stotis.

[4] Pranciškus, Angelus, 2023 m. kovo 5 d.

[5] Šv. Chosemarija, Kalvė, n. 995.

[6] Pranciškus, Angelus, 2017 m. rugpjūčio 6 d.

[7] Ten pat.

[8] Šv. Chosemarija, *Vaga*, n. 514.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/viespaties-atsimainymas-ant-
taboro-kalno/](https://opusdei.org/lt-lt/article/viespaties-atsimainymas-ant-taboro-kalno/) (2026-04-02)